

Oponentský posudek na diplomovou práci Martina Valeše

Unie pro Středomoří. Od Sarkozyho ambice k evropské rivalitě.

Ačkoli je zájem Francie o oblast Středomoří konstantou francouzské zahraniční politiky, tématu Unie pro Středomoří, která je stále tématem aktuálním, se v českém prostředí odborné práce nevěnují. Martin Valeš ve své diplomové práci zvolil velice novátorský přístup k problematice – propojení zahraničně politické agendy s teorií mediatizace. Přiklonil se k využití tzv. sledování procesu, aby mohl prozkoumat dynamiku mediatizace během krátkého období zrodu Unie pro Středomoří - v letech 2007-2008.

Autorův neotřelý přístup k tématu lze považovat za hlavní klad i úskalí celé práce. Ve své diplomové práci Martin Valeš zdařile mapuje základní teoretické přístupy k mediatizaci a snaží se propojit daný teoretický rámec s konkrétním případem. Jak autor sám přiznává, teorie mediatizace bývá ve většině případů aplikována na agendu domácí politiky, méně častá je v oblasti zahraniční politiky. Autor se tak sice pouští do neprobádaného území, což lze považovat za pozitivní vědecké odhodlání, je nicméně patrné, že danou teorii přeceňuje a odsouvá na druhou kolej ostatní (domácí i zahraničně politické motivace) vzniku Unie pro Středomoří. Mediatizace lze zde považovat za celkový kontext, kterým je zahraniční politika ovlivněna, nejedná se však o primární faktor, který určuje její průběh, jak autor naznačuje (str.2). Ve své práci autor kromě sledování dynamiky mediatizace usiluje také o „přispění k metodám zkoumání mediatizace“. K tomuto cíli se ovšem v průběhu práce nevrací, ani jej nezpracovává v závěru. Doporučuji proto, aby se autor práce během obhajoby zaměřil na otázku celkového přínosu využití teorií mediatizace pro zkoumání zahraniční politiky a případně ukázal, do jaké míry a jakým způsobem jeho práce k této otázce přispěla.

Celková struktura práce je velice logická a přehledná. Mé výtky se týkají vnitřního dělení jednotlivých podkapitol. Za první, úvod práce by vzhledem k rozsahu měl být delší a lépe zpracovat zdroje, cíl, hypotézy, otázky a rámec případu (o kterých nás autor informuje až na str. 33-37). Toto rozvržení znesnadňuje orientaci čtenáře. Za druhé, práce se velice podrobně věnuje mediatizaci a následně i historickému kontextu případu, poměrně málo pozornosti je pak věnováno samotné aplikaci.

Drobné výtky se týkají formální stránky práce a stylistiky. Formátování je nejednotné (autor nedodržuje zarovnávání textu, mezery mezi odstavci), rovněž délka odstavců nepůsobí vždy vyváženě. Stylisticky je patrné, že autor občas sklouzne k odlehčenějšímu novinářskému stylu.

Přes uvedené výtky se domnívám, že Martin Valeš vypracoval kvalitní diplomovou práci. Doporučuji ji tedy k obhajobě a navrhuji hodnocení **velmi dobře**.

V Praze dne 18.1.2013

Eliška Tomalová, Ph.D.